

PAK 175

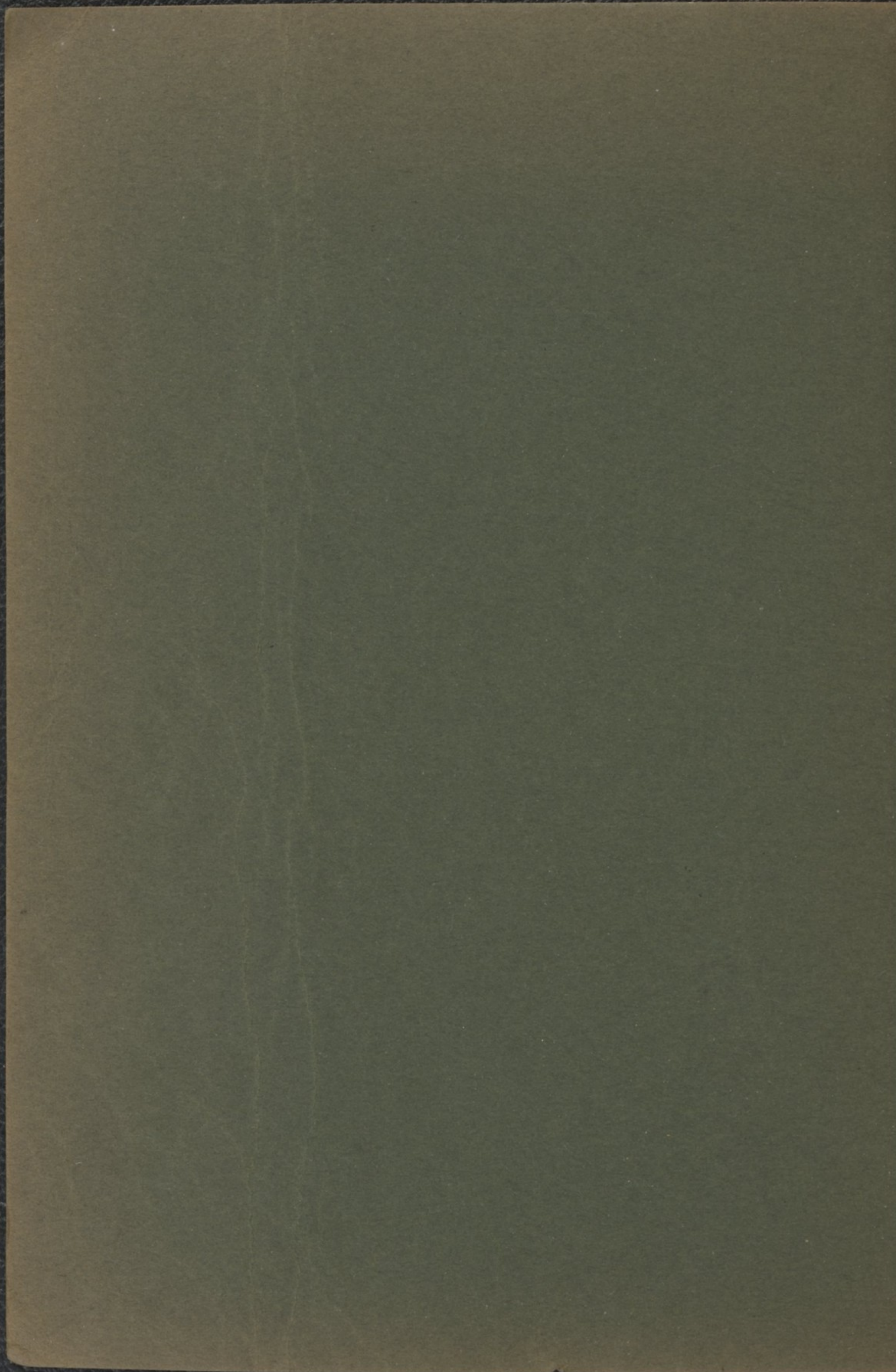
15

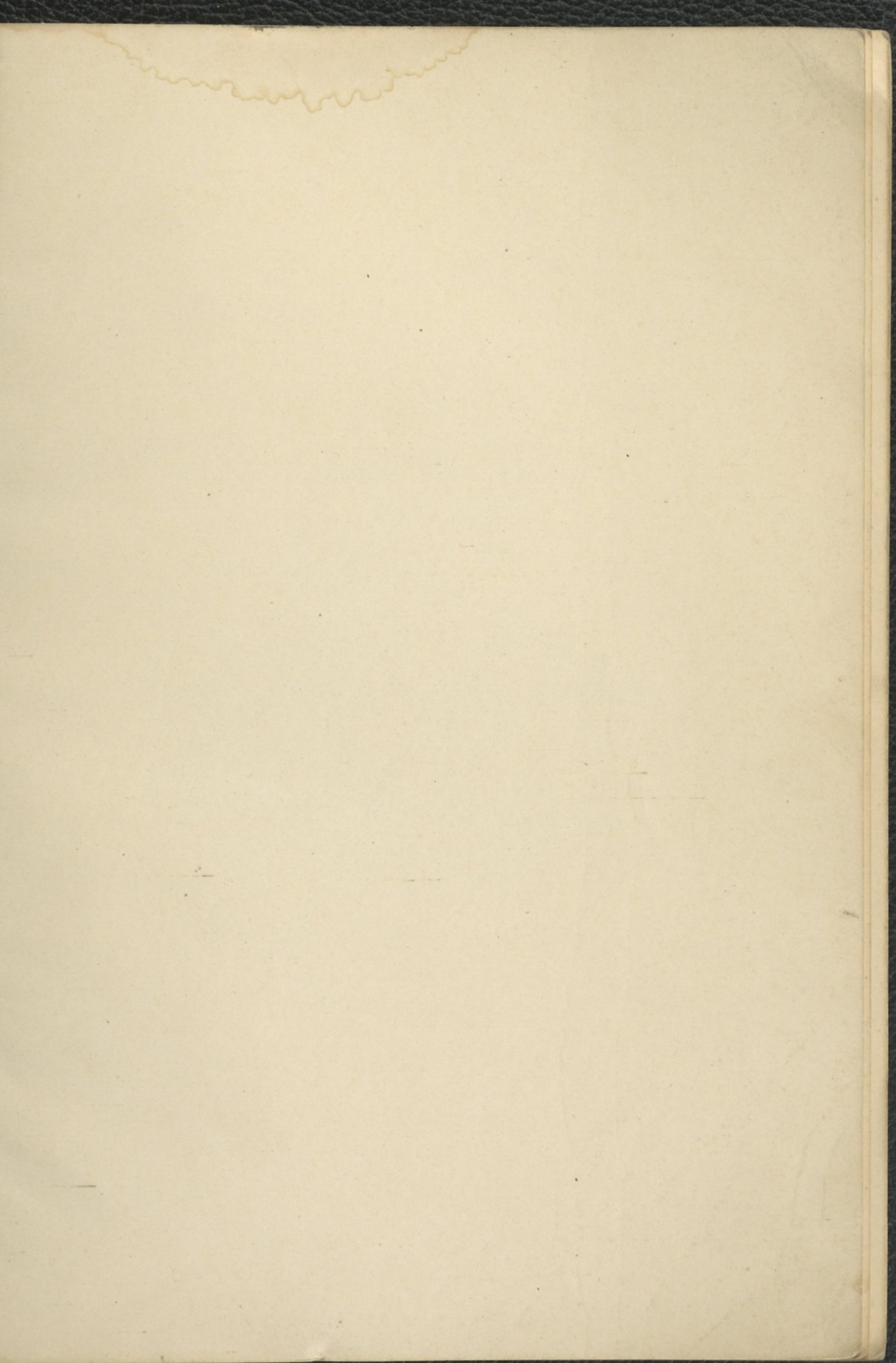
PIEŚNI

NA CHÓR MĘZKI

ułożył

J. T. WYDŹGA

J. H. Comarr Wydeby

≡≡≡ 15 ≡≡≡
PIEŚNI
≡≡≡ NA CHÓR MĘZKI ≡≡≡

ulożył

J. T. WYDŹGA.

1. Marsz śpiewacki	opus 30, str.	2.
2. Hejże ha! (polka)	opus 31, „	7.
3. „Hymn“ (Ty, coś walczył dla idei)	opus 22, „	10.
4. Modlitwa	opus 24, „	12.
5. Wspomnienie	opus 5, „	14.
6. Zaszła zorza	opus 7, „	15.
7. Bratek	opus 6, „	16.
8. Choinka	opus 10, „	18.
9. Zaszumiało nasze pole	opus 29, „	19.
10. Uwielbienie	opus 25, „	20.
11. Któż zbadał (z opery: „Pan Tadeusz“)	opus 26, „	21.
12. Żegnamy nie na długo (z opery: „Pan Tadeusz“)	opus 27, „	22.
13. Rok 1812 (z opery: „Pan Tadeusz“)	opus 28, „	23.
14. Cisza morska } z tow fortepianu {	opus 23, „	25.
15. Echa majowe }	opus 11, „	31.

~ Nakładem autora. ~

Prawa własności zastrzegają się i na kraje do konwencyi literackiej nienależące.

K 253/44
2 1865

1. Marsz śpiewacki.

Tempo di marcia.

Tenory.

Na-stał maj! cu - dny maj! Za - zie - le - niał gaj! Nam w pier - siach

Basy.

ser-ce drga, E - cho wtó-rem gra. — Nam ser - ce w piersiach drga E - cho wtó-rem

tak gra

gra! — A nasz ra - do - sny śpiew dźwię - czy po - śród drzew hu - ra! hu - ra! hu -

tak gra

ra! hu - ra! mi - ne - ła do - ba zła! Bo na - stał maj od - mło - dził gaj. Weń no - we

Weń no - we ży - cie wlał on

ży - cie wlał — on drze - wom liść a kwiatom kiść i ży - zność

zie - mi dał. — Pię - kny ma - ju, cu - dny ma - ju stroj - ny wzie - leń

tak zie - mi dał. Pię - kny ty ma - ju, tak stroj - ny wzie - leń

kwiat.
stroj-ny wkwiat. Jak że to-bie zser - ca ka-żdy szcze-rze rad tak rad zpod
kwiat. Jak że ci zser - ca ka - żdy szcze-rze rad zpod

śnież nych gór wy - ła-niasz się zpod śnie żnych gór wy - ła-niasz się za to ba tę-skni
śnież nych gór wy - ła - - niasz się za to ba tę-skni

ser-ce me ach tę-skni ser-ce me! Ach, cu-dnie pię-kny ty ma-ju tak
ser - ce me ach tę-skni ser-ce me!

kwiat,
stroj-ny wzie-leń kwiat tak stroj-ny, Ja-kże ci zser - ca ka-żdy szcze-rze
kwiat,

rad,
szcze-rze rad. Zpod śnież-nych gór wy - ła-niasz się, zpod śnieżnych gór wy -
gór wy - ła niasz
Zpod śnież nych gór wy - ła - - - niasz

łaniasz się, za to ba tę-skni ser-ce me, ach tę-skni ser-ce me! A znów ztę-
się, za to ba tę-skni ser - ce me, ach tę-skni ser-ce me!

sknio nym ser-com kie-dy tu-na świe-cie bar-dzo źle, ach źle, słow
 sknio nym ser - com kie - dy bar-dzo źle, słow
 sknio nym ser-com kie-dy tu-na świe-cie bar-dzo źle, ach źle, słow

ludz-kich i po-cie-chy moc nie ul-ży zgo-ła nie, ach nie. Lecz mi-ły ga-ju
 ludz - kich moc nie ul-ży zgo-ła nie. Lecz mi - ły
 ludz-kich i po-cie-chy moc nie ul-ży zgo-ła nie, ach nie. Lecz mi-ły ga-ju

pię-kny, ga-ju pię-kna zie-leń twa tak twa dla serc stra-pio nych bal-sam ma cu-
 ga - ju pię-kna zie-leń twa tak twa dla serc stra-pio nych bal-sam ma cu-
 pię-kny, ga-ju pię-kna zie-leń twa dla serc stra-pio nych bal-sam ma cu-

do-wny bal-sam ma stę-sknio-nym-ser-com kie-dy tu na swie-cie bar-dzo
 do-wny bal-sam ma stę-sknio nym ser com kie - dy bar-dzo
 do-wny bal-sam ma stę-sknio-nym-ser-com kie-dy tu na swie-cie bar-dzo

źle, ach źle, słow ludz kich i po-cie-chy moc nie ul-ży zgo-ła nie, ach nie. Lecz
 źle, słow ludz kich moc nie ul-ży wca-le nie. Lecz
 źle, ach źle, słow ludz kich i po-cie-chy moc nie ul-ży zgo-ła nie, ach nie. Lecz

mi-ły ga-ju cu-dny ga-ju pię-kna zie-leń twa tak twa dla-serc stra-pio-nych
 mi - ły ga - ju pię-kna zie-leń twa dla-serc stra-pio-nych
 mi-ły ga-ju cu-dny ga-ju pię-kna zie-leń twa tak twa dla-serc stra-pio-nych

ma.

bal - sam ma cu - do - wny bal - sam ma, tak ma. Hej

ma.

pie - kny ma - ju

pie - - kny ty

kwiat.

cu - dny ma - ju stroj - ny w zie - leń stroj - ny w kwiat. Jak - że to - bie

ma - - ju tak stroj - ny w zie - leń kwiat. Jak - - że ci

z ser - ca ka - żdy szcze - rze rad, tak rad, z pod śnieżnych gór wy - ła - niasz się z pod

z ser - ca ka - żdy szcze - rze rad, z pod śnież - - nych gór ——— wy -

śnieżnych gór wy - ła - niasz się za to - bą tę - skni ser - ce me ach tę - skni ser - ce

ła - - niasz — się za to - bą tę - skni ser - ce me ach tę - skni ser - ce

me za to - bą tę skni ser - ce me za to - bą tę - skni ser - ce me. Lecz w cu - dnej

me za to - - - bą tę - - skni ser - - - ce sro - - - dze. Lecz

ritard.

kra - sie swej gdy zja - wiasz się nam w swej kra - sie gdy się zja - wiasz nam to

ritard.

w kra - sie

a tempo

ser - ce zno - wu drga e - cho w tó - rem gra to ser - ce

a tempo

zno - wu drga e - cho w to - rem gra. A nasz ra - do - sny śpiew

dźwię - czy po - śród drzew hu - ra hu - ra hu - ra hu - ra mi - ne - la do - ba

zła! Bo na - stał maj od - mło - dził gaj. Weń no - we ży - cie

Weń no - we ży - cie wlał, on

wlał, on drze - wom liść a kwia - tom kiść a

ży - zność zie - mi dał! Niech ży - je cu - dny maj! tak zie - mi dał!

2. Hejże ha.

(Polka.)

7

Tempo di Polka.

Tenory.

Basy.

Hej - że - ha! Hej - że - ha! Tam mu-zy-ka gra! — Oj ra-tuj że mnie.

Bo że mój Chłopcy do mnie le - ca. Już przy le - ciał ca-ły rój o - czy im się

świeca skargi, gro-źby, za - le, łyży nie mnie nie wzru - sza - ją. Nie - chaj chło-psy

pe-dzą w świat i — tam żon szu - ka - ją. Oj! bo ja niedam się niedam zba-ła -

mu cić za nie płacz za nie jęk mu-szą mnie po - rzu-cić ser-ce me aż się rwie

do mi - ło - go Jan-ka, on ko-chan-kiem du - szy mej du - szy mej du - szy mej.

Ty mnie Jan - ku, moj ko chan - ku w ser - cu miej ko - chać chciej! Nie ma słoń - ca

nie - ma ran - ka bez mo - je - go Jan - ka! Oj! ra - tuj że mnie Bo - że mój

Chłopcy do mnie le - ca. Już przy - le - ciał ca ły rój O - czy im się świecą

Skargi, za - le, groźby, łzy nie mnie nie wzru - sza - ją Nie - chaj chło pcy pędzaw świat

i - tam żon szu - ka - ją J choć się we mnie ko - cha tu zwio - ski mło dzież

ca - ła on wie zem nie pło - cha, że mu bę - de sta - ła on wie zem nie

pło - cha że mu bę - de sta - ła. My do brze do brze Jan - ka zna - my

wnet po - wró - ci do swej wio - ski, poj - dzie pro - sié ta - ty ma - my, ot i koniec

tro - ski a choć się we mnie ko - cha tu zwio - ski młodzież ca - ła on

wie zem, nie pło - cha, że mu bę - de sta - ła, on wie zem nie pło - cha,

że mu bę - de sta - ła. Oj! ra - tuj że mnie Bo - że mój chło - pcy do mnie

le - ca. Już przy - le - ciał ca - ły rój o - czy im się świe - ca

skargi, ża-le, gro-źby, łzy nie mnie nie wzru - sza - ją nie-chaj so-bie pe-dzą świat

i tam żon szu - ka - ją Hej że ha! Hej że ha! Niech mu - zy - ka gra! Hej! Ha!

3. Hymn.

Ty, coś walczył dla idei....

Tenory.

Ty coś walczył dla i - de - i chwa - ła ci! — Boś ty wykrze - sił

Basy.

z swej na dzie - ji na wskroś bu - rzy i — za - wie - ji. Ja - sne dni! Hej!

nia - sły w wielkie bo - je ar - cha - nielskie skrzydła

ja - sne dni! — Cie - bie nio - sły w bo - je ar - cha - nielskie skrzydła

mf

ar - cha - nielskie skrzydła

two - je. — J o - dzia ny jest przed swia - tem bla - skiem, ska -

blaskiem du - cha i szka -

rła-tem wła - - snej krwi! Tak wła - snej krwi! Je - szcze wię ksza

to - bie chwa - ła, Ty, co zy - jesz dla i - de - i prze drąc dla niej

sza - ły cia - ła przy o - gar - ku swej na - dzie - ji. Ja - snych dni! Ach!

ja - snych dni! Wpra - cy w mę - ce krwawisz rę - ce na jutrze - nna

świa - ta prze - dę, Ból swój wi - jac swo - ja nę dę a nikt nie - dba i nie

zga - dnie gdzie o - sta tnia kro - pla
zga - - dnie gdzie kro - pla pa - dnie two - jej krwi, two - jej krwi!
zga - dnie gdzie kro - pla

4. Modlitwa.

J. F. Wydźga.

Tenory

Basy.

Mo-dlitwa mo-ja la-sów szmer oł-tarzem ziemia ca-ła. Co się kobier-cem

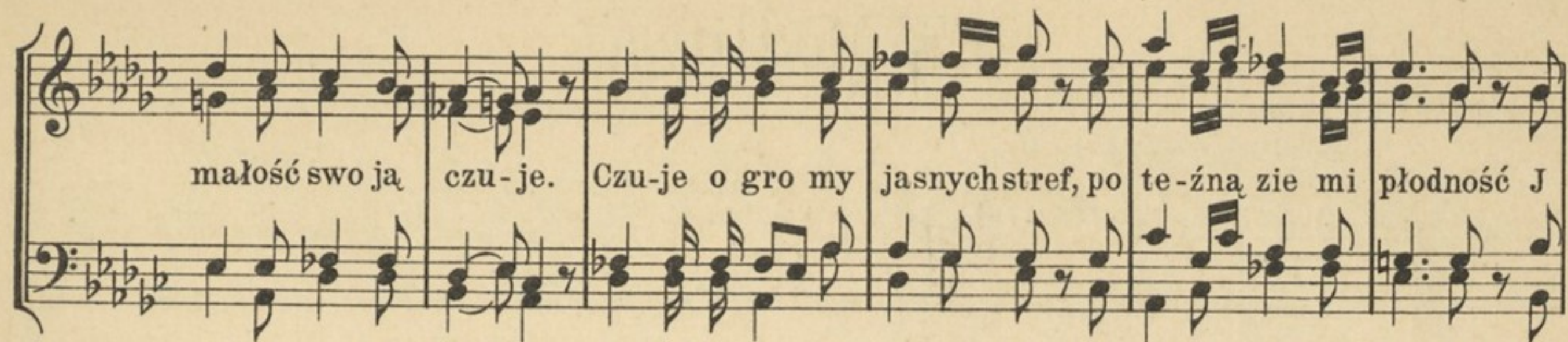
ro-dnych pól pod niebem ro-ze - sła - ła. Po dzwonnem leśnych pla-szą śpiew ka

dzi-dłem kwietne wo-nie, Gro-mnicznem światłem słoń-ca blask gdy wschodem brasków

pło - nie Po dzwonnem leśnych pla-ków śpiew ka - dzi-dłem kwietne wo - nie, Gro -

mnicznem światłem słoń-ca blask gdy wschodem brza-skow pło-nie. Na tym oł ta-rzu

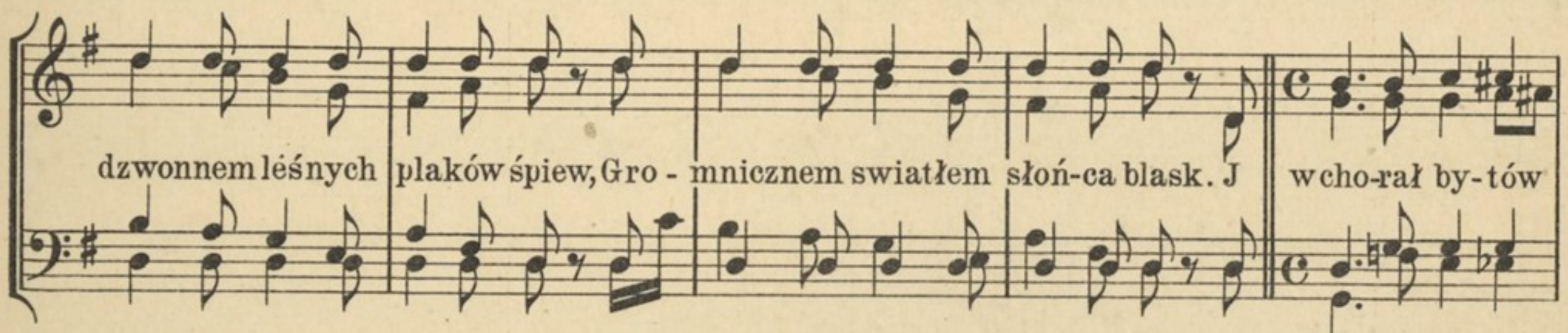
ka - żdy twórdań. Bo - ża od pra-wu je. J mój w po korze pa-da Duch i

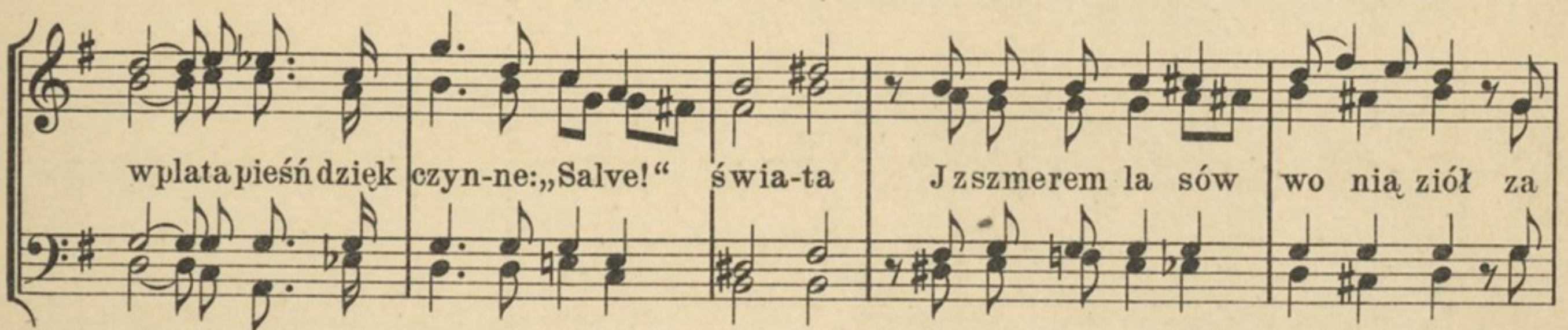
małość swo ją czu-je. Czu-je o gro my jasnychstref, po te-żną zie mi płodność J

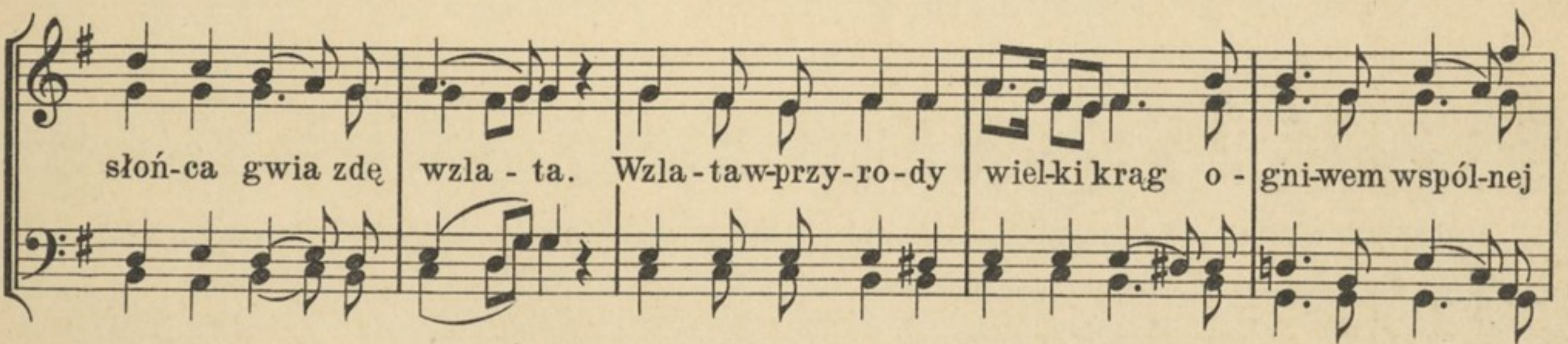
u wszechmo cy świętych stóp ro - zu-mu skła - da go - - dność. Po

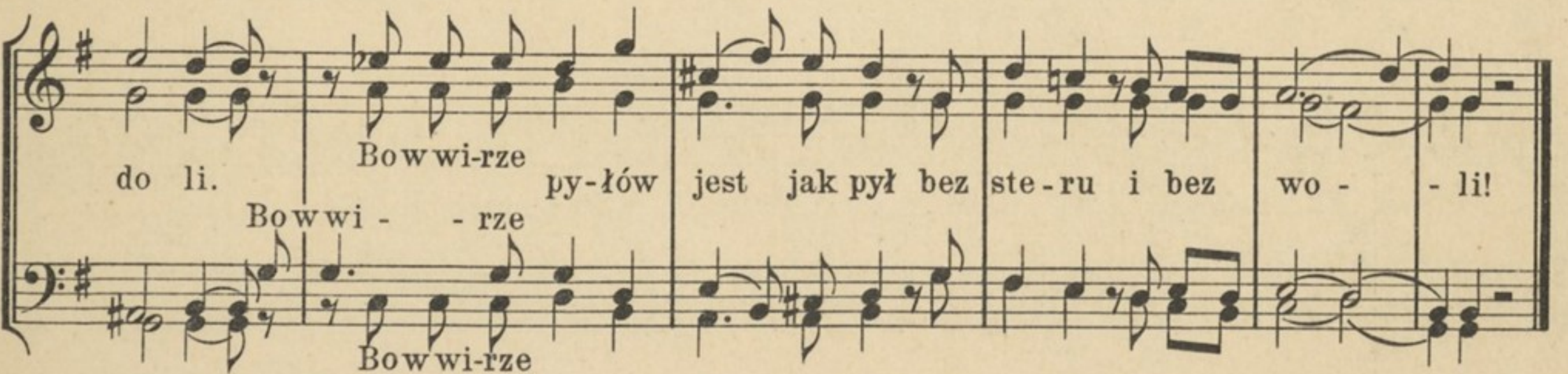
dzwonem leśnych plaków śpiew, Gro - mnicznem światłem słoń-ca blask. J wcho-rał by-tów

wplata pieśń dziek czyn-ne: „Salve!” świa-ta J zszmerem la sów wo nią ziół za

słoń-ca gwia zde wzła - ta. Wzła - taw-przy-ro-dy wielki krag o - gni-wem wspól-nej

do li. Bow wi-rze py-łów jest jak pył bez ste - ru i bez wo - - li!
Bow wi - - rze
Bow wi-rze

5. Wspomnienie.

Andante moderato.

Tenory.

Basy.

Jak bło - go śnić, u - ro - cze snuć ma - rze - nia, za - po - mnić trosk, za -

wo - dów w ży - ciu tem. O gdy - by móżd nie budzić się za - śpie - nia i ma - rzeń rój był

prawdą a nie snem ko - cha - łem cię i zniknął u - ro - ku czas, lecz o - bra - z twój w mem

ser - cu nie - ci żar! Ach tak! Jam w ma - rze - niu uj - rzał cię wspomień

mych ten zło - ty raj! Powróć mi choć chwi - lę dawnych dni, Ach!

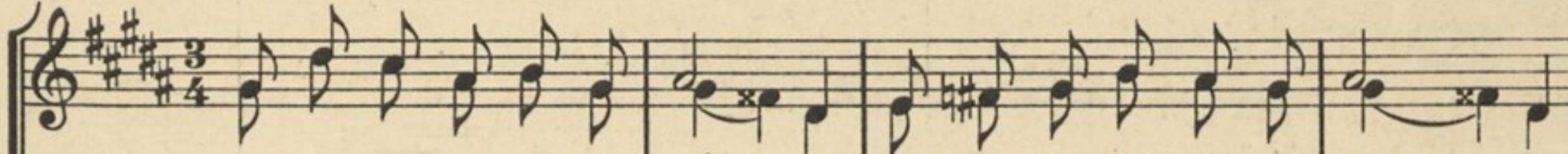
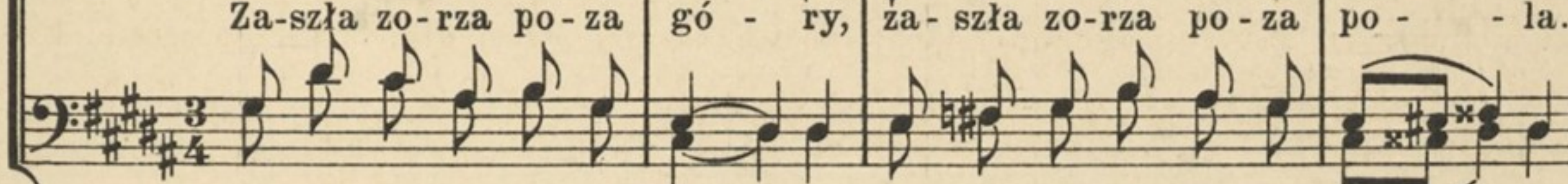
wróć mi bło - gi raj choć je - dna chwi - lę ma - rzyć daj!

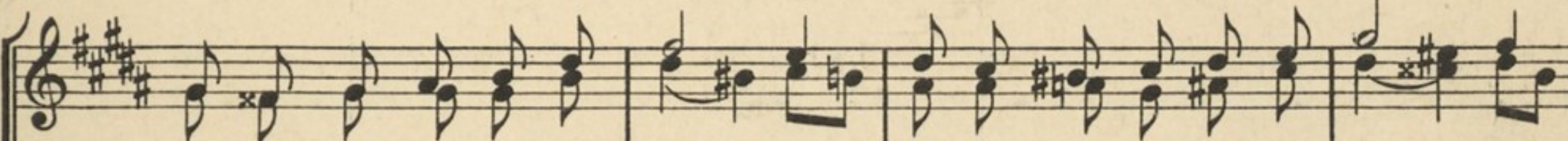
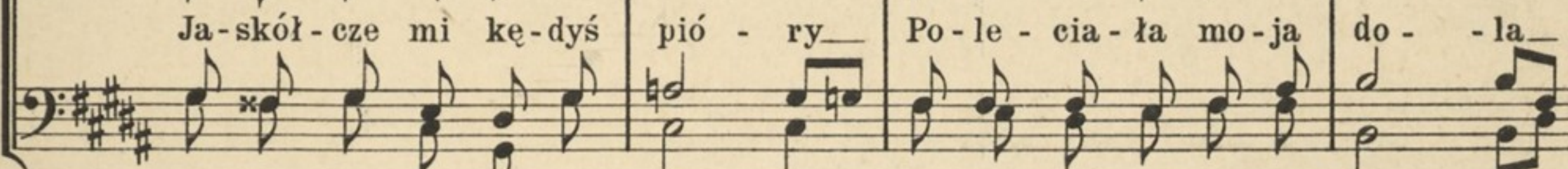
ma - rzyć daj!

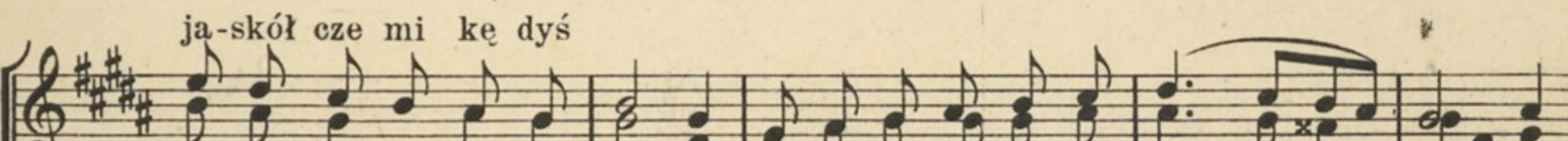
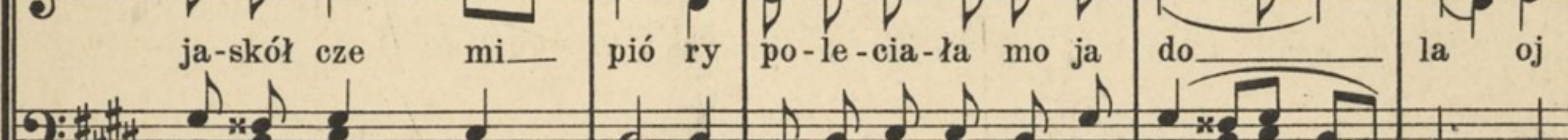
6. Zaszła zorza.

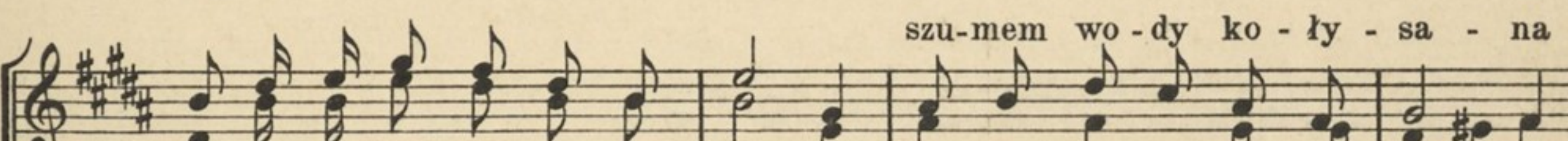
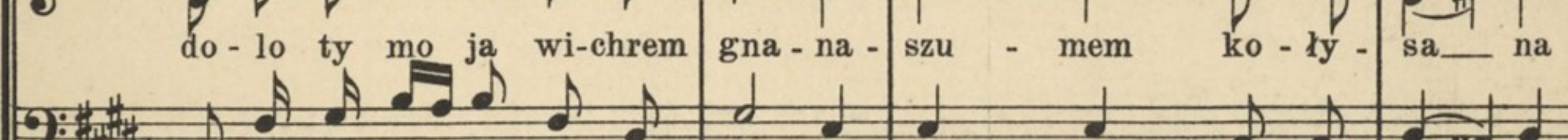
(Słowa: M. Konopnickiej.)

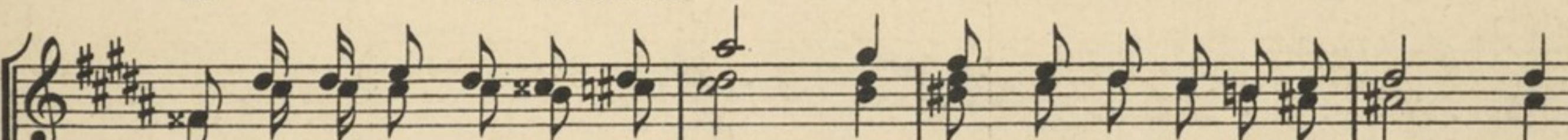
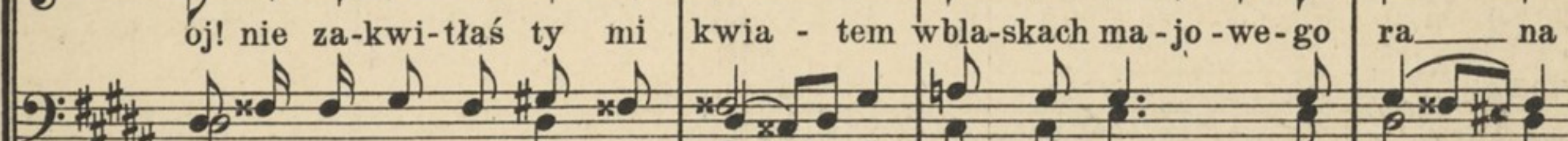
Mzka: J. T. Wydźgi.

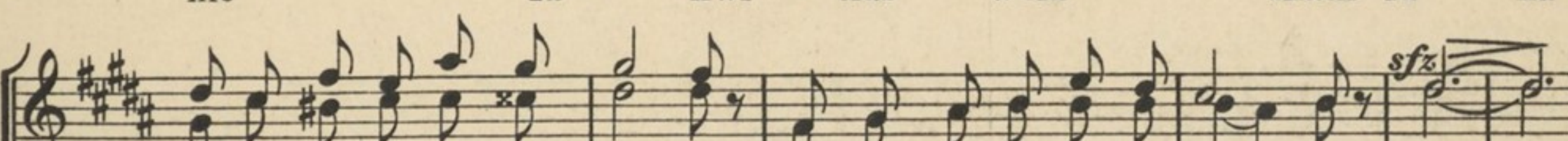
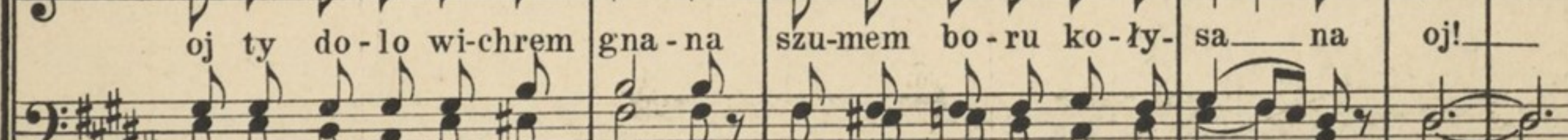
Tenory.
 Basy.

ja-skół cze mi ke dys
 ja-skół cze mi pió ry po - le - cia - ła mo ja do la oj
 po - - le - cia - ła do la oj

 do - - lo wi - chrem

 nie za - - kwi - tłaś w bla skach ra na

 oj ty do - lo wi - chrem gna - na szu - mem bo - ru ko - ły - sa - na oj!

Nie za-bły - słaś wie - mi kło - sem a ni gwia - zda na nie bio — sach.

A - leś po-szła w świat da - le - ki. Po zde - pta-nych tych po - ko — sach.

A-leś po-szła w świat da-le-ki. Po zde - pta-nych tych po ko — sach!
Po tych po ko — sach!

7. Bratek.

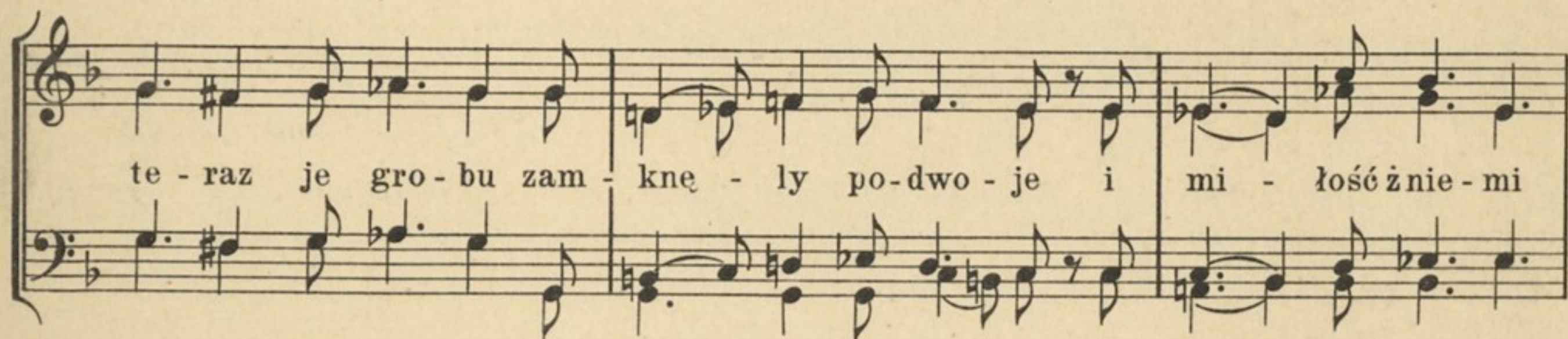
Tenory. Zlek-kiej cza-rzecz-ki gdzie zło - tem przet - ka - ne bra - tki pu - szy - ły
Basy.

swo - je a - ksa - mi - ty. Bla - de - go bra - tka co rósł w cie - niu skry - ty spoj-

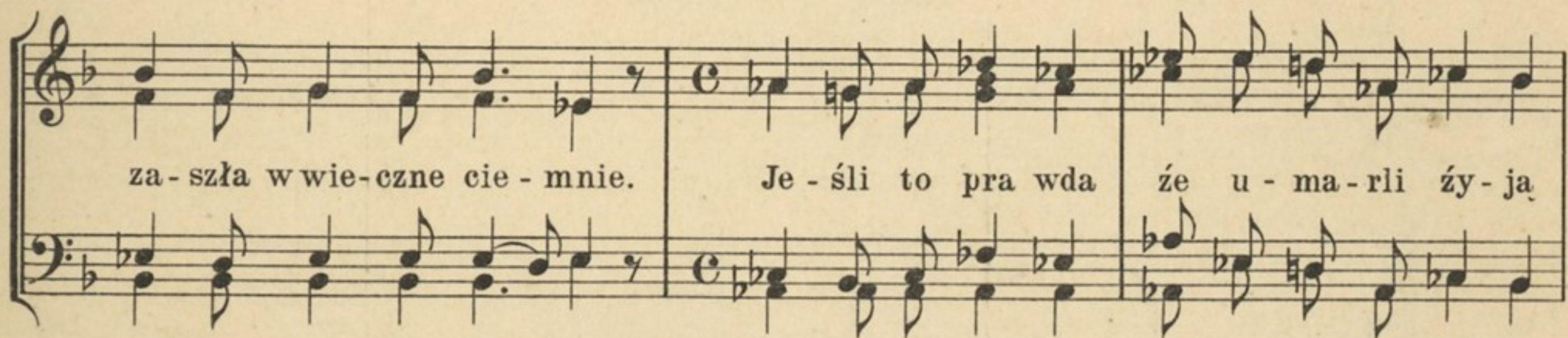
rza - ły ku mnie o - czy za - du - ma - ne. Wi - - dzia - łem nie - gdyż

dro-gich o - czu dwo-je, co tak bła - gal-nie wpa - trza - ły się we-mnie

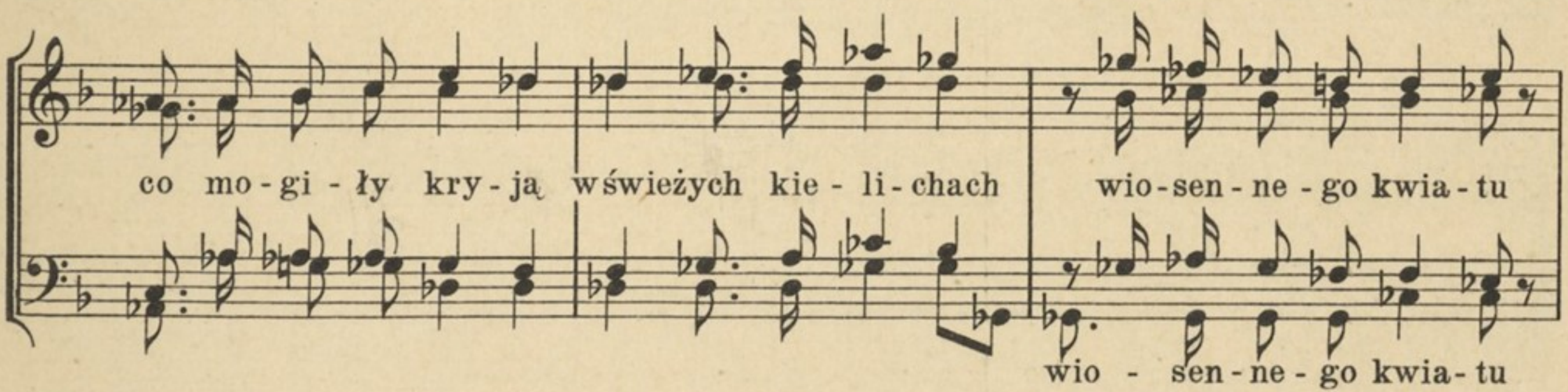
te - raz je gro - bu zam - kne - ły po-dwo - je i mi - łość nie - mi

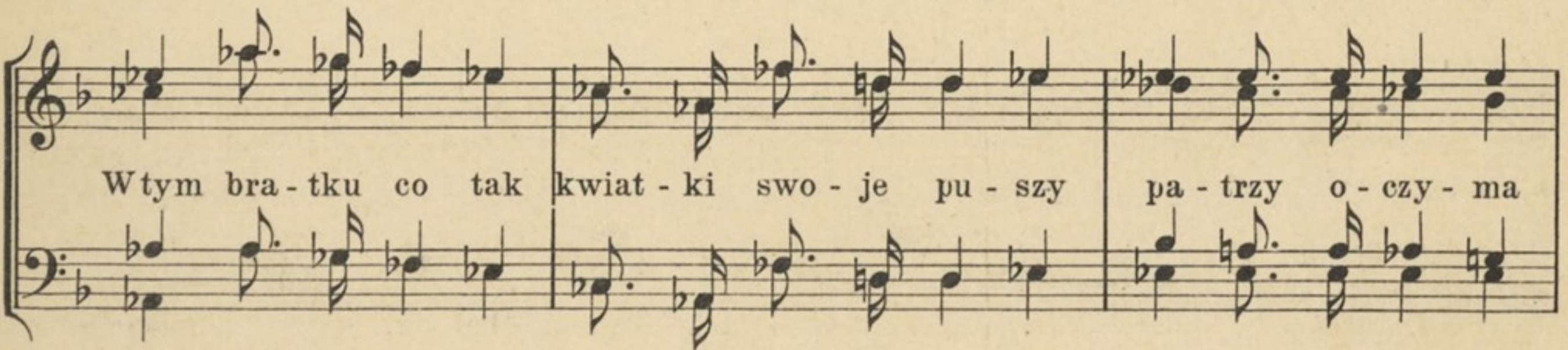
za - szła w wie - czne cie - mnie. Je - śli to pra wda że u - ma - rli ży - ja

wnadgrobných wierzbach, że się ja-wia świa - łu wtrawach i zio - łąch

co mo - gi - ły kry - ja w świeżych kie - li - chach wio - sen - ne - go kwia - tu
wio - sen - ne - go kwia - tu

W tym bra - tku co tak kwiat - ki swo - je pu - szy pa - trzy o - czy - ma

ritard.

bła - ga - lne - mi ku mnie żyw jest: i czu - je ja - kiś a - tom du - - szy

ritard.

a tempo

te - go co - nie - gdys ko - chał mnie da - rem - nie!

a tempo

8. Choinka.

(M. Konopnicka.)

Non troppo lento.

Tenory. A kło - tę cho - in - kę za - siał wcie - mnyn le - sie,

Basy. za - - siał ci - ja

za - siał ci ja ten wia - te - rek co na - sion - ka nie - sie za - siał ci - ja

za - - siał - ja

ten wia - te - rek co na - sion - ka nie - sie a kto - te cho - in - kę

o - grzał wciemnym bo - ru to ogrza - ło ja sło - necz - ko znie - bie - skie - go

dwo-ru a kto tę cho - in - ke poił w ciemnym ga - ju? Czy-ste ro - sy

ja po i - ły i wo - - da z ru - cza - ju a kto - tę cho - in - ke

Wy - - cho-wa-ła
wy-cho - do-wał z zia - rna? Wy-cho - wa - - ła ja ma - ten - ka zie - mia nasza

czar - na. Wy-cho - wa - ła ja ma - ten - ka zie - mia na - sza czar - na.
Wy - cho - wa - ła

9. Zaszumiało nasze pole.

(M. Konopnicka.)

Animato.

Tenory. $\frac{3}{4}$
Basy. $\frac{3}{4}$
Za - szu mia - ło na - sze po - le zło - tą pie - śnią z bóż

wschodzi, wschodzi śli - czne słoń - ko wśród ró - ża - nych zórz. Oj! - wschodzi, wschodzi

zło ta dro-ga nad ten ciem - ny las. — A sko-wronek wgniazdko le - ci

piosn - ka bu - dzi nas — a sko-wronek wgniazdko le - ci piosn - ka wa - bi

nas — a sko-wronek wgniazdko le - ci piosn - ka wa - bi piosn - ka

wa - - bi wa - - bi nas — mnie. — I ty ma - ły

s ko - wro - necz - ku co zbu - dzi - łeś mnie, co zbu - dzi - łeś mnie!

10. Uwielbienie.

(A. Mickiewicza.)

Lento.

Tenory.

1. U - marl - bym je - szcze bę - dę wiel - bić Cie - bie i
2. Nie - o - to - czy - łaś mnie pie - szczo - ta sen - na a

Basy.

nie - za pom-ne pod zie - mią ny w nie - bie o twej ja - sno - ści, Boś
ni też fa - ła spły-ne - łaś pło - mien - na, Na pierś stę - sknio - na, Nie

ty mi by - ła nie próżnem marzeniem, nie bań - ką zmysłów w tę - czowej ni co - ści, Lecz
pro - wa - dzi - łaś mnie na róż pos - ła - nie, gdzie tyl - ko cia - ła wu - po - je niu to - na, Lecz

by - łaś du - cha o - ży wezym pro - mie - niem wiecz - nej mi - ło - ści.
mi pię - kno - ści da - łaś po - za - da - nie, Moc nies - koń - czo - na.

11. Któż zbadał.

(z op. „Pan Tadeusz.”)

Adagio.

Tenory. *p*
Basy. *p*
Któż zbadał puszczy li - tewskich prze - pastne kra - i - ny, Aż do sa - me - go

śro - d - ką, do ja - dra gę stwi - ny! Ry - bak za ledwie u
Ry - bak u brze - gu na -

wie - dzadno morza; My śliwiec krąży ko - ło puszczy litewskich ło - za,
ko - ło puszczy

Zna je led - wie po wierz - chu, ich po - stać, ich li - ce, Lecz ob - ce
mu ich wne - trzne ser - ca ta - jem - ni - ce!

12. Żegnamy nie na długo.

(z op. „Pan Tadeusz“)

Tenory. Że - gna-my nie na dłu - go; są bowiem na dzieje Że nam zwio - sną swo -
Basy. są na dzieje

bo - dy zo - rza za - ja - śnie - je, I Li - twa, co nas że - gna dzi - siaj jak tu -

ła - czy, W krót - ce ja - ko z wy - cięs - kich swych zbaw - ców zo - ba - czy, Bo

Andante. molto meno legato
Po - lak cho - ciał między na - ro - da - mi słyn - ny, Że bardziej ni - żli ży - cie
molto meno legato

ko - cha kraj ro - dzin - ny, Got - tów zawsze go rzu - cić, puścić się w kraj świata

Wnę - dzy i po - nie - wierce prze - żyć dłu - gie la - ta, W wal - ce z ludźmi i z lo - sem,

pó - ki mu wśród bu - rzy Przy - świe - ca ta na - dzie - ja, że oj czyźnie służy!

13. Rok 1812.

(z op. „Pan Tadeusz.”)

Tenory.

Basy.

O ro - ku ów! Kto cie - bie wi - dział w na - szym kra - ju

Cie - bie lud do - tąd zo - wie ro - kiem u - ro dza - ju, A żoł - nierz rokiem woj - ny,

do - tąd lu - bia sta - rzy o to - bie ba - jać do - tąd pieś o to - bie ma - rzy

wio - sno kto cie wi - - dział w ten - czas w na - szym kra - ju, Pa -

mięt - na wio - sno woj - ny wio - sno u - ro dza - ju! O wio - sno kto cie wi - dział jak

by - łaś kwit - na - ca zbo - ża - mi i tra - wa - mi a lu - dźmi błę - ska - ca

i tak ob - fi - ta w zdarze - nia, na - dzie - ją brze - mien - na! My cie - bie do - ta - d wi - dzim,

pię - kna ma - ro sen - na U - ro dze - ni w nie - wo - li, o -

ku - ci w po - wi - ciu, My tyl - ko jed - nę ta - ką wio - snę mie - li w ży - ciu!

14. Czysta morska.

(A. Mickiewicza.)

J. T. Wydźga.

Fortepian.

Tenory.

Basy.

Już

wstaż - - ke pa wi - lo - - nu

First system of the musical score. It consists of two vocal staves (treble and bass clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The lyrics are: wiatr za le dwie mu śnie ci.

Second system of the musical score. It consists of two vocal staves and a piano accompaniment. The lyrics are: che mi gra pier - sia mi ro - zja.

Third system of the musical score. It consists of two vocal staves and a piano accompaniment. The lyrics are: śnio na.

Fourth system of the musical score. It consists of two vocal staves and a piano accompaniment. The lyrics are: wo - - - da. Jak ma rza ca o: szczę - ściu.

na rze czo - - na mło da zbu dzi się a by westchnąć i

wnet zno - wu u - - świe.

Ża-gle na kształt cho ra gwi gdy woj - nę skończą no

drzemia na masztach na - - gich.

O kręt lek - kim ru - - chem ko - ły - sa się jak

gdy - - by przy - ku - - ty łań - cu - chem.

Maj-tek wyt - chnął, po -

dró - - żnych roz - śmia - - ło się gro - no!

leggerissimo

quasi scherzando

O mo-rze! poś-ród two-ich we - so - łych ży-ja - tek Jest

po - lip co spi na dnie gdy się nie-bo chmurzy, A na ci-szę dłu-gie-mi wy-

wi - ja ra mio-ny.

Maestoso.
ff 0 myś - li w two jej

Maestoso.
ff

głę bi jest hy - dra pa mia tek, co śpi w pód-ród złych lo - sów I na

mia - tnej bu rzy.

A gdy ser-ce spo-koj-ne za - ta - pia w niem szpo - ny!

pp

15. Echa majowe.

(A. Asnyk.)

J. T. Wydźga.

Allegro moderato.

Tenory.

Basy.

Fortepian.

p

poco ritard.

p

Sen - ne ró - że bia - łą ró - że do - brej no - cy wam! Lśni mie - się - czek

a tempo

na la - zu - rze wskroś srebrzystych łam. — I za ście łą bia - łą ło że

w mod rych rab kach fal. Wo dnym li ljom na je - zio - rze za - pa - trzo - nym

w dal. — W lek kich mro kach światłość bla da bu - dzi smętny dzień. —

— W fantastyczna tkanke składa wio - tkich trawek cień. — Drzy czó - len - ko

u wia - za - ne jak nie - wol - na dłoń. Ze by plu - śnać w wo dy szklane

wzwierciad-la na toń. —

Duch co tęskni,

duch co płą cze w tę ma-jo - wą noc. — W ścia-nę klat-ki swej ko - ła-cze

wie zów tar - ga moc! Myśl o gwiaz-dy srebr - ne tra - ca

W. 16

le - cac win - ny świat. — Piers o - twie - ra się mil - cza - ca jak wie -

czo rny kwiat. —

Szczęścia szczęścia choć by chwi - le prze - lo - tna wśród

burz. — Co skrzy - deł - ka ma mo - ty - le zni - ka z brzaskiem

ppp

ppp

p *p* *p* *p*

3 *3*

3 *3*

zórz. — Choć by ty - le i - le ro - sy w pol-nym kwie-cie

drzy — Och wio - sno, zie-mio, wy nie - bio - sy szczęś - cia daj - cie

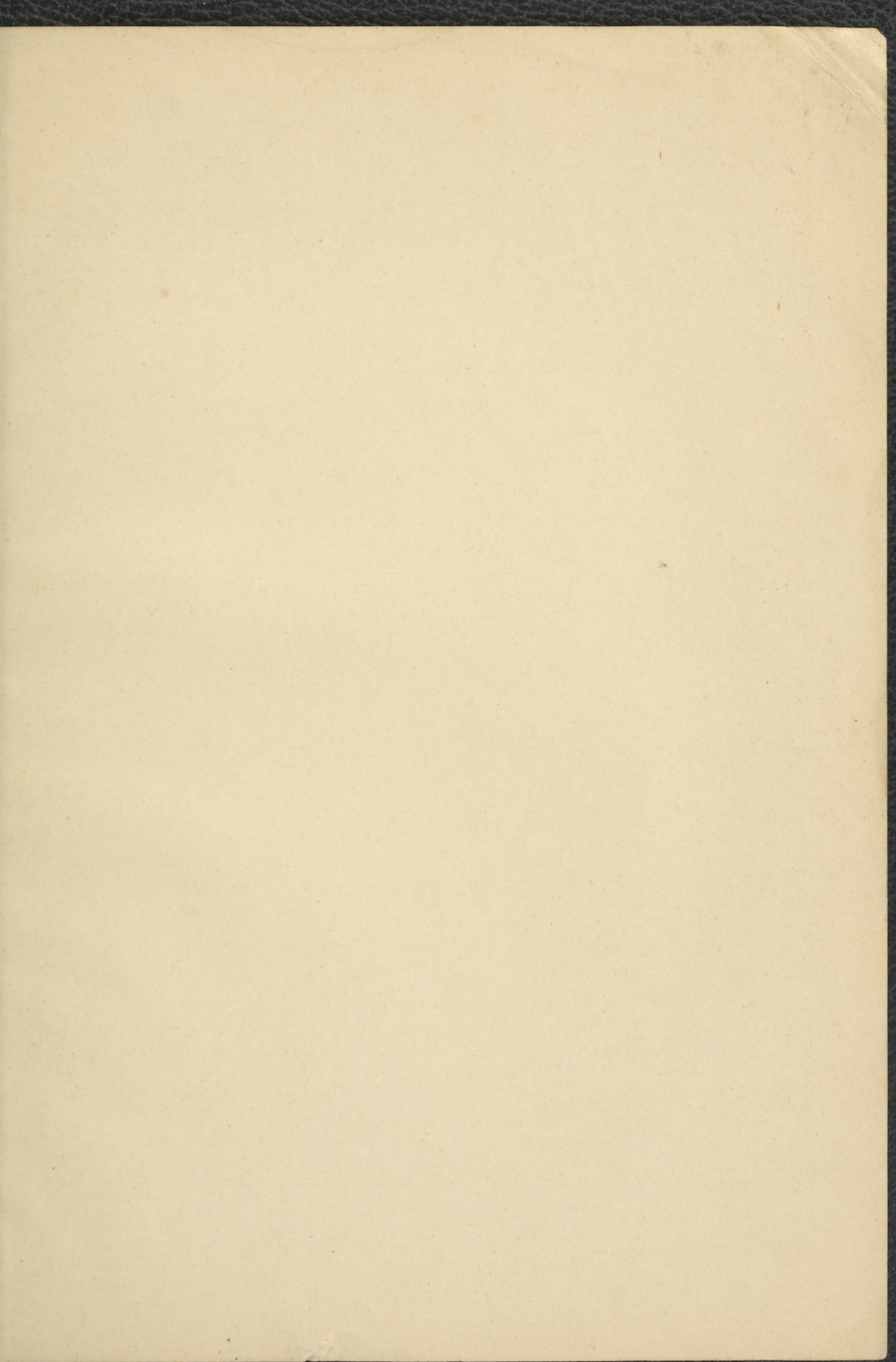
mi! —

Głos tes-kno - ty e - cho bu - dzi Wdrzących list - kach drzew, —

Ci-cho! ci - szej! niech snu lu - dzi nie za kło - ca śpiew! —

Mgła się wi - je po la - zu - rze ja na fle - tni gram. —

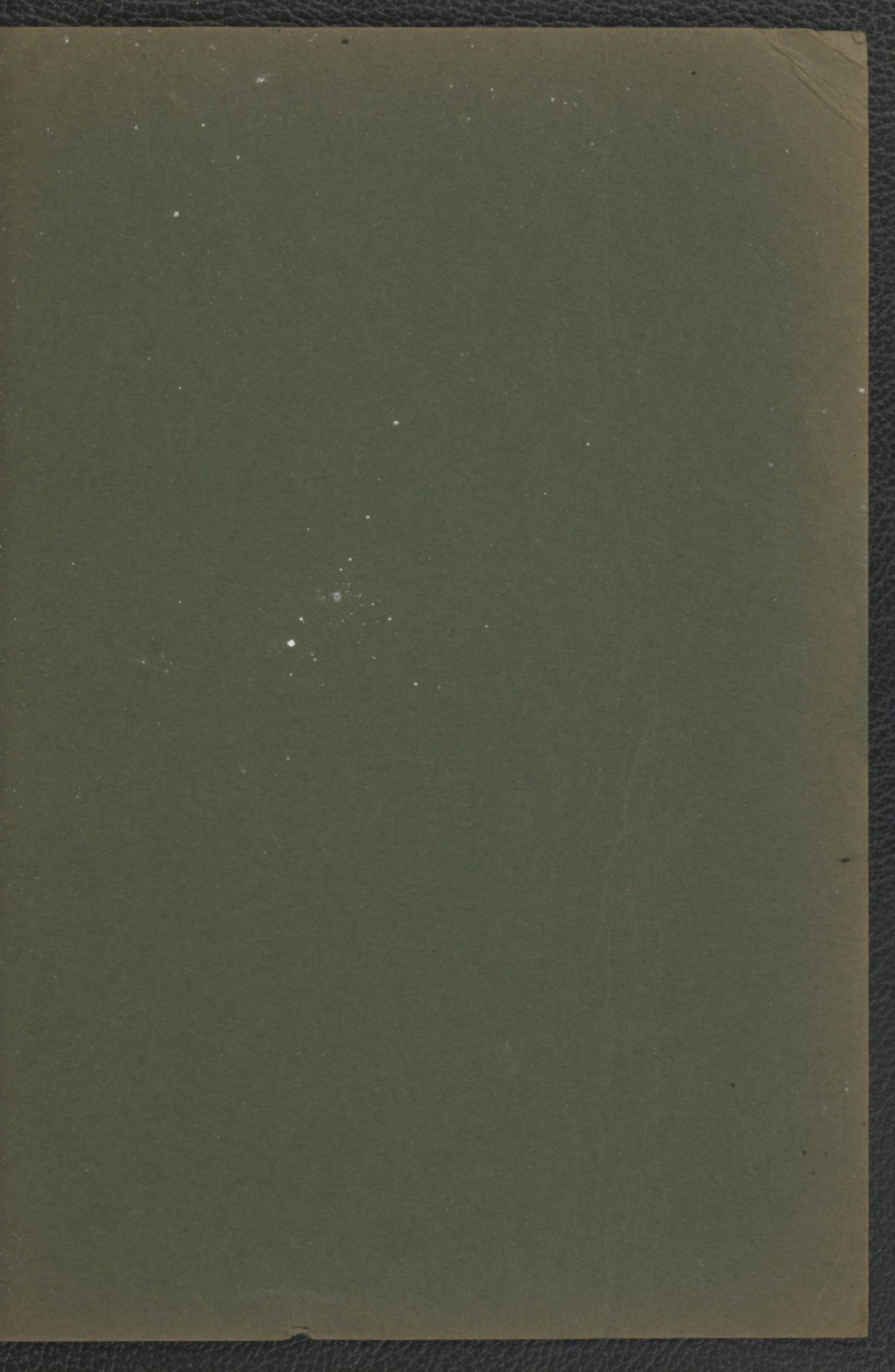
Bia ła ró że, sen ne ró ze! do brej no cy wam! —

132

Biblioteka Publiczna m. st. Warszawy
WARSZAWA

5.07.00

II. 29.461

Mus.